

De Ster

De Groote Kindervriend

„Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet, want derzulken is het koninkrijk Gods”

(Zie blz. 280)

---

1 Augustus 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

—

No. 15

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

»Toen werden kinderkens tot Hem gebracht, opdat Hij de handen hun zou opleggen en bidden; en de discipelen bestraffen hen Maar Jezus zeide: Laat at van de kinderkens en verhindert hen niet, tot Mij te komen, want derzulken is het koninkrijk der hemelen. En als Hij hun de handen opgelegd had, vertrok Hij van daar.« (Matth. 19: 13-15).

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

HARRY KRANENDONK

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

Blz.

GENADE EN WERKEN

Door Oud. Nephi Jensen 271

DE MORMONEN VINDEN EEN WEG

Door Richard L. Neuberger 274

VAN DE REDACTIE :

WAT ZAL UW KIND ZIJN ?

Door Claire T. Murdock 276

„GIJ ZULT ZE KENNEN”

Door L. P. Backman. 277

EEN NIEUW GEBOD

Door Oud. John P. Lillywhite. 278

VERHANDELING OVER LEERSTELLINGEN

Door Oud. Matthias F. Cowley 280

ONZE VRAGENHOEK. 281

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING 283

INTERESSANT ALLERLEI 284

BIJ DE VOORPAGINA 280

GENADE EN WERKEN

door Oud. NEPHI JENSEN

UIT GENADE zijt gij zalig geworden door het geloof...”
 „Deze tekst is reeds eeuwen een waar strijdperk geweest. Aan den onvermijdelijken woordenstrijd hebben twee uiteenlopende scholen met theologische gedachte deelgenomen.

In de eene groep zijn sterke ceremonialisten, die gelooven, dat een strikt waarnemen van verordeningen zal zalig maken, ook al worden zij niet geïnspireerd door het zielsvervormend geloof. In de andere groep vindt men hen, die het er voor houden, dat een louter oogeblikkelijke geloofshouding, zonder gehoorzaamheidshandelingen, iemand voor God kan rechtvaardigen.

Het is duidelijk, dat beide dezer uitersten dwalen. Ceremonieele handelingen, ongeïnspireerd door een levendmakend, verheffend geloof, zijn nog minder dan nutteloos. Zij kunnen zelfs heiligschennend zijn. Iemand bijvoorbeeld, die in een kerk gedoopt wordt alleen met de gedachte, daardoor sociale promotie te maken of zich voordeelen te verzekeren, is even erg als een godslasteraar. Het is tegen dit soort van doode werken, dat Paulus strijdt, wanneer hij de Efezers zegt, dat de zaligheid niet is „uit de werken.” Werken zonder geloof is meer dood dan geloof zonder werken.

Doch zij, die onjuist den nadruk leggen op een oogeblikkelijke geloofshouding als een middel tot zaligheid, begeven zich eveneens tot ongemotiveerde uitersten. In een onlangs verschenen boek *What is Salvation?* verschijnt de volgende paragraaf:

„Wat is het geloof, dat zalig maakt? Het is het eenvoudigste in de wereld. Geloof doet niets. Het neemt alleen aan, dat Jezus ons zalig maakt.”

Het behoeft nauwelijks gezegd, dat de moedige, energieke, zelfopofferende en heldhaltige zendeling Paulus in zijnforsch denken niets gemeen had met het geheel onredelijk denkbeeld, dat „geloof niets doet.”

Doch dat er een deel der zalig-

heid is, hetwelk door een van God geschonken macht komt, is een onomstootelijke waarheid. „Dat de bron van alle goedheid een macht is, niet van onszelven, is een feit, hetwelk in alle eeuw groote en goede menschen op velerlei wijze hebben erkend.” Paulus was een van deze groote en goede menschen. In zijn brief aan de Efeze beweert hij positief, dat „wij zijn geschapen in Christus Jezus tot goede werken.” En Amulek, die ons de duidelijkste verklaring van de zaligmakende zending van Christus geeft, zegt ons, dat de Heiland den menschen het middel gaf, opdat zij geloof mochten hebben tot bekeering.

Dit laatste bevat den waren sleutel tot het vraagstuk, in Paulus' zaligheidsphilosophie vervat. Het is door Jezus Christus, dat wij geloof hebben. Geloof is het grootste eeuwige zaligheidsbeginsel. Geloof „reinigt” het hart (Hand. 15: 9), „wapent” ons tegen het kwade (Ef. 6: 16) en geeft de wereld de overwinning (1 Joh. 5: 4). Zonder geloof zijn verordeningen, ceremonies en diensten erger dan nutteloos.

Een eenvoudig voorval zal ons helpen, om Paulus' zaligheidsdenkbeeld door een van God gegeven macht beter te begrijpen. Een reiziger in de Sahara werd geheel en al opgenomen in een verblindenden zandstorm. Hij verdwaalde. Door zijn doelloos rondwalen werd hij geheel uitgeput. Hij viel van algeheele uitputting neer en zou hebben bezweken. Maar een vriendelijke reiziger vond den uitgeputten man. Hij nam uit zijn zijzak een flesch koel, frisch water en zette die aan de lippen van den stervende. Een groote teug van het levengevend water herstelde den uitgeputten reiziger. Door nieuw herwonnen kracht stond hij op en ging huiswaarts.

Werd deze man door eigen krachten alleen gered? Neen. Hij werd grootendeels gered door de genade en goedheid van den man, die hem het leven-gevend water schonk. Wat dit verfrisschende water voor dien ster-

venden man was, is het geloof in Jezus voor de menselijke ziel. Dit geloof doet den hartslag versnellen, verkwikt de ziel, sterkt den wil en geeft ons het leven en de kracht om op te staan en verder te zwoegen op weg naar het eeuwige tehuis der heerlijkheid.

Het was door de goedheid of genade van God, dat Jezus Christus de wereld de versnellende kracht van het geloof schonk, welke ons omgordt met sterkte om de vijanden onzer ziel te overwinnen. In Zijn goddelijke bediening leerde Hij de waarheid aangaande God; in persoon was Hij het evenbeeld van den Vader; in Zijn lijden voor ons openbaarde Hij de liefde Gods; en in Zijn overwinning over het graf openbaarde hij de wereld de dood-overwinnende macht van God. Door deze inspireerende waarheid maakt de Heiland ons absoluut zeker van God's goedheid en macht en van de werkelijkheid van het toekomstig leven. Deze verzekeringen verwekken in ons het geloof en de hoop, welke ons den moed en de kracht geven ons boven de dwaasheden en boosheden van het leven te verheffen. En daarom is het, zooals Paulus zegt: „Wij zijn geschapen in Christus Jezus tot goede werken”. (Ei. 2:10)

Het was dit schoone denkbeeld van de door God gegeven macht tot overwinnen, hetwelk de apostel er toe leidde om te zeggen „het evangelie is een kracht Gods tot zaligheid”. Het is in dit opzicht, dat het Evangelie verschilt van der filosofen schoone theorieën aangaande het goede leven. Het Evangelie geeft ons waarlijk de macht om goed te worden.

Doch de emotioneele opwekkers hebben drie fouten gemaakt in hun uitlegging van Paulus' filosofie.

In de eerste plaats hebben zij Paulus' tekst verdraaid en er van gemaakt: „Door geloof zijt gij zalig geworden door genade”. Of met andere woorden, zij maken „genade” het daadwerkelijk zaligheidsbeginsel, terwijl Paulus „geloof” het ware zaligheidsbeginsel doet zijn en „genade” de bron van geloof. In feite zeggen deze evangelisten: „Het moment, waarop gij zegt dat gij in

Christus gelooft, heeft u zalig gemaakt, iets, dat Genade genoemd wordt, maakt u voortdurend en geheel en al zalig”. In werkelijkheid echter zeggen Paulus en Amulek: „Door de genade van Christus hebben wij het geloof, hetwelk ons zalig maakt; doch dit zaligmakend geloof is geen oogenblikkelijke houding, doch een voortdurend daadwerkelijk beginsel, hetwelk leidt tot stipte gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van God en onophoudelijke rechtvaardigheid”.

Paulus in de Synagoge
Hij gaf een zaligheids-philosophie

De algeheele onredelijke en onschriftuurlijke bewering, dat de zaligheid — des menschen hoogste doel — oogenblikkelijk is, is de tweede fout. Het is waar, dat door geloof in Christus wij „zijn geschapen tot goede werken” — bestemd tot rechtvaardigheid. Door het zich wenden tot rechtvaardigheid is slechts het begin der zaligheid. In feite is zaligheid eeuwige bevrijding, ontwikkeling en vooruitgang. Deze eindlooze verheerlijking der ziel vereischt eeuwigen arbeid, strijd, gehoorzaamheid en rechtvaardigheid.

De holle bewering, dat er zonder werken een waar zaligmakend geloof kan zijn, is de laatste der fouten

aangaande Paulus' filosofie. Zelfs de groote Luther verviel in deze vreemde dwaling. Hij en zijn school schenen te denken, dat zaligmakend geloof bestaat uit het louter slap neervallen in de armen van den Heiland en te zeggen: „Jezus heeft mij zalig gemaakt; daarom ben ik voortdurend en volmaakt zalig”.

Dit grootsch begrip van gemakkelijke zaligheid is niet ver verwijderd van de ruwe denkbeelden der wilden, die stooften, dat het waanzinnig uitstooten van enkele tooverwoorden, hetgeen niet met het reinigen van het hart behoeft gepaard te gaan, voortdurend de algeheele gunst van God zal verwerven. Er kan niet te veel den nadruk op worden gelegd, dat geloof hetwelk „niets doet”, in het geheel geen geloof is. Want geloof is grootendeels de moreele en geestelijke stuwkracht der wereld.

Er is absoluut geen waarborg in de leeringen van Paulus, den veronderstelden schrijver van het „niets-doen” denkbeeld aangaande geloof, voor deze ongelukkige fout. In zijn brief aan de Romeinen spreekt hij aangaande „rechtvaardigheid van geloof” en weder in denzelfden brief vermaant hij de Romeinen tot „gehoorzaamheid van geloof”. Aan de Galaten schreef hij over het „geloof, dat door liefde werkt” en hij moedigde Timotheus aan, „den goeden strijd des geloofs te strijden”. Dit zijn krachtige, forsche woorden. Zij zijn doorweven met den geest van energie en werken. Paulus zelf was een man van heldhaftig, onophoudelijk werken. Met het vuur, hetwelk in de annalen van den zedingsarbeid zijns gelijke niet vindt, reisde hij over land en zee om de toen onbekende wereld de blijde tijdingen van groote vreugde te brengen. Het is een absoluut afbreuk doen aan een geheiligde luister van zijn energieke loopbaan, om hem het auteurschap van het „niets-doen” denkbeeld aangaande geloof toe te schrijven.

De voorrang van het Mormonisme als een zaligmakende en veredelende kracht in de wereld is hoofdzakelijk

gegrondvest op het feit, dat in het binnenste daarvan het levendmakend geloof werkt en aanmoedigt, hetwelk het vroegere christendom zulk een geweldige kracht tot gerechtigheid deed zijn. Het is door de genade van Christus, dat geloof in onze dagen in de wereld is hersteld; en het is het verheven erfdeel van de ware heiligen van God. (*Leer en Verbonden*, afd. 1: 21).

Een „Mormoonsche” zending vroeg eens aan een Zondagsschool-president van de Kerk van Engeland, of hij wist, waarom de moderne christelijke predikanten zoo weinig macht hadden. De Engelschman zeide van neen en voegde er met kracht aan toe: „ik zou het wel willen weten”.

„De predikanten trachten de wereld zalig te maken zonder geloof”, antwoordde de zending.

„U hebt gelijk”, gaf de Engelschman toe.

En de conclusie van den zending is beslist waar. De eene godsdienst met zijn uitgebreid ritueel van ouds doet een beroep op de verbeeldingskracht, weer een andere, samengesteld uit ritueel en geloof, beroert de gemoederen. Doch het Mormonisme met zijn geloofsinspireerende nieuwe getuigen voor Jezus Christus, in het *Boek van Mormon*, de *Leer en Verbonden* en de *Paarl van Groote Waarde* vraagt naar redelijk geloof. En zijn beroep heeft een wonderlijke uitwerking. Het doet daadwerkelijk in het hart van hen, die zijn prachtige geloofsbrieven kunnen begrijpen, een zielsverheffend geloof ontwaken in Jezus Christus en in Zijn volmaakte levenswijze, hetwelk hem er toe drijft, Hem te gehoorzamen en voor Hem te werken met zulk een opofferende liefde, welke het hart reinigt, den geest veredelt, het verstand verheldert, het karakter verheerlijkt en die algeheele overwinning over de vijanden der ziel geeft, hetgeen het hoogste doel en de volmaakte zaligheid is.

* * *

Elke overwonnen beproeving is een stap tot volmaking.

— Eva Arrington.

DE „MORMONEN” VINDEN EEN WEG

door *Richard L. Neuberger*

Het volgende artikel is ontleend aan een volledig verslag, opgenomen in het Juli-nummer van *The American Magazine*, een der grootste maand-tijdschriften van de Vereenigde Staten. De schrijver, Mr. Richard L. Neuberger, bezocht Salt Lake City, ten einde het Voorzorgsplan der Kerk te bestudeeren. Zeer belangstellend beschrijft hij het plan en vertelt van zijn ontmoetingen met President Grant en andere Mormonen — Redactie.

M iddenin een schaduwrijk gedeelte van Salt Lake City staat een groot gebouw. In zijn kelder bevatten diepe rekken 5.000 zakken aardappelen, 4.000 zakken appelen en 2.000 zakken uien. Mannen in werkkleding en overalls dragen den ganschen dag nieuwe zakken en kratten aan. Op de verdieping daarboven deponeren zij ladingen fruit en groenten, nog vochtig van regen en dauw.

In een ruime keuken aan de achterzijde van het gebouw staan lustig ketels met peren en perziken en tomaten te koken, terwijl vlugge vaardige vingers van vrouwen met witte schorten aan dezen stroomproducten van boomgaard en veld inmaken. Meer dan 200.000 flesschen en blikken staan reeds in talloze rijen tot aan de zoldering opgestapeld. Weer talrijke andere vrouwen naaien kleding, vullen dekens en knippen patronen.

Voor deze menschen en vele anderen, zooals zij in de 221 dergelijke magazijnen, verspreid over het gansche Verre Westen te vinden zijn, beteekent deze samenwerking zeer veel. Niet zoo lang geleden waren de meeste der mannen, die zakken en ladingen groenten aandragen en de vrouwen, die fruit inmaken en dekens naaien, voor ondersteuning van de regeering afhankelijk, of wellicht van particuliere liefdadigheid. Thans zijn zij zelfstandig geworden.

Dit unieke plan der Mormonen is gebaseerd op het geloof, dat een elk lichamenlijk gezond persoon een nuttige taak kan verrichten, indien hem de kans wordt gegeven. De Kerk, van fondsen voorzien door tienden en „vastendagen”, verkrijgt boerderijen, bouwt magazijnen, maakt plannen en treft andere rege-

lingen, waardoor in de nooddriftigheden van duizenden mannen en vrouwen wordt voorzien. De opbrengsten van den arbeid der werkers wordt in de magazijnen bijeengebracht. Van daaruit worden ze verdeeld onder de menschen, bij dit programma betrokken.

Onder dit coöperatief, geen winstafwerpend systeem is heel wat arbeid verzet en duizenden personen wordt door het Voorzorgsplan arbeid en provisie verstrekt. Dit heeft bijgedragen tot het optrekken van nieuwe gebouwen, welke aan het vastgoed der Mormoonsche Kerk ter waarde van 3.200.000 pond sterling zijn toegevoegd. Verleden jaar werd in het Voorzorgsplan een bedrag van 600.000 pond sterling voor bouwdoeleinden opgenomen, het grootste jaarlijksche bedrag in de geschiedenis van de Heiligen der laatste dagen. In veel van den arbeid en het materiaal voor deze onderneming wordt coöperatief voorzien door eens leegloopende Mormonen in gemeenten, verspreid van Los Angeles tot het midden-westen van Amerika.

Het plan werd officieel begonnen in den vroegen zomer van 1936, doch vond zijn indirecte oorsprong reeds bijna een eeuw geleden. De eerste Mormonen in de Utah-wildernis sleepten massieve blokken graniet van 30 K.M. ver aan voor het bouwen van een verheven tempel aan de oevers van het Groote Zoutmeer. Op salievelden en rotsachtigen bodem arbeidden achter het Rotsgebergte de pionier-volgelingen van Brigham Young aan een nieuwe beschaving.

Dit erfdeel van arbeid en onafhankelijkheid en vindingrijkheid werd den Mormonen van heden nagelaten. Het is hun grootste erfdeel. Twee jaar geleden besloot hun president

en leider, de een en tachtig-jarige Heber Jedy Grant, wiens vader den Tempel en den Tabernakel hielp bouwen, dat een volk met zoo'n geschiedenis niet naar de regeering om hulp behoefde op te zien. Dat was het begin van een nieuw denkbeeld: het Voorzorgsplan der Kerk. *Het denkbeeld is voor geheel Amerika van belang, aangezien het een oplossing zoekt voor het dilemma van steun, belasting en nationale uitgaven.* Sinds de invoering van het plan werden 22.000 Mormonen van de steunlijsten afgeschreven. Meer dan 30.000 anderen hebben hulp ontvangen in den vorm van voedsel, kleeding, onderdak en brandstoffen. Voor ongeveer 2.400 werd particulier werk gevonden. Het

In het golvende achterland van Utah werd een landbouwer ernstig ziek. Hij kon niet van bed opstaan. Meer dan 100 ton suikerbieten lagen op zijn velden klaar om gerooid te worden. Een zijner mede-Mormonen kwam voorbij en zag de bieten in de herfstzon rijpen. De buurman riep alle Kerkleden in het district te zamen en vroeg hun naar den toestand van hun vriend. „Wat zullen we er aan doen”, vroeg hij. „Wij zullen die bieten rooien”, antwoordde een hunner.

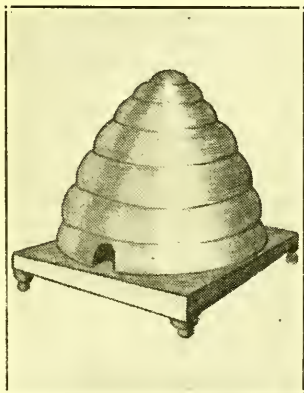
Op den Wapenstilstands-dag ging een groote groep Mormonen naar het veld van den zieken landbouwer en haalde ze binnen. Hierdoor werd de familie het verlies hunner boerderij gespaard en de steunlijsten van den staat werden vijf of zes namen bespaard.

De Kerkfondsen worden bijeengebracht door de tienden van haar leden. Een tiende bestaat uit een tiende van het jaarlijksch inkomen van elken Mormoon. Door den prikkel van het nieuwe programma zijn eens onachtzame tiendbetalers weder getrouw geworden.

Harde arbeid is de grondslag, waarop dit unieke plan rust en harde arbeid is een Mormoonsche traditie. De bijenkorf, welke voor den Heilige der laatste dagen het symbool is voor werk en harden arbeid, is voor Utah, wat de kroon is voor Engeland en de arend voor de Vereenigde Staten. In het wapen van den staat en de staatsvlag vindt men een bijenkorf.

De Mormonen leven in harmonie en vrede met de leden van andere kerken. Er is nauwelijks sprake van godsdienstige kwezelachtigheid of vooroordeel in Utah en Idaho en de andere staten, waar de Mormonen talrijk zijn. Utah's predomineerende Mormoonsche bevolking koos niet zoo lang geleden een Jood tot gouverneur. Deze verdraagzaamheid en dit begripen is door het Voorzorgsplan der Kerk versterkt.

De eenige kritiek, welke ik tegen het Kerk-programma heb hooren uiten, kwam van strijdlustige „New

De Bijenkorf

Het symbool van de Heiligen der laatste dagen voor werk en harden arbeid

programma is nog maar onderweg. Het uiteindelijke doel is, iederen lichamenlijk gezonden Mormoon zichzelf helpend te doen zijn.

De gansche Amerikaansche natie volgt aandachtig het in werking stellen van dit plan. Wie weet, of de grondbeginselen van het Mormoonsche denkbeeld eventueel ook niet doeltreffend zouden zijn in Kentucky of Pennsylvania, zooals ze dat thans in Utah en Idaho zijn? Zes jaar heeft Amerika gezocht naar een uitweg uit het verbijsterende steundoolhof. Wellicht wijzen de Mormonen den weg.

(Zie vervolg blz. 282).

1 AUGUSTUS 1938

VAN DE REDACTIE

WAT ZAL UW KIND ZIJN?

Wat zal uw kind zijn, wanneer hij of zij opgroeit? Dat is een vraag, welke alle nauwgezette ouders heden na aan 't hart ligt. Nemen wij Heiligen der laatste dagen alle gelegenheden in de Kerk waar ter ontwikkeling van onze kinderen?

Zestig jaar geleden zag zuster Aurelia S. Rogers, een pioniermoeder, zeer ernstig de noodzakelijkheid in van een juiste leiding voor de kinderen in haar woonplaats. Eveneens de noodzakelijkheid van godsdienst- en moreel onderwijs voor hen. Zij zeide: „Den kinderen dient te worden geleerd, een betere hulp te zijn thuis, hun manieren te verbeteren en alles wat goed is te ontvangen; hun dient eveneens het Evangelie van Jezus Christus te worden onderwezen”.

Zij gevoelde dit zoo sterk, dat zij er in slaagde, enkele der invloedrijke vrouwen der Kerk er voor te interesseeren, die de zaak den presideeren den autoriteiten voorlegden. Zuster Eliza R. Snow werd gekozen om de Jeugdvereniging te organiseeren en deed zulks op 11 Augustus 1878.

Zuster Rogers werd aangewezen, om over de eerste vereniging in haar wijk te presideeren. De wijk werd systematisch bezocht en elk kind onder de veertien jaren werd verzocht te komen. In die eerste bijeenkomst waren 215 kinderen aanwezig.

Sinds dien tijd is deze groote organisatie uitgegroeid over 987 wijken, 29 zendingen en 844 gemeenten. De Jeugdvereniging telt thans een ledental van 97.595 kinderen en 17.402 ambtenaressen, hetgeen een algeheel totaal uitmaakt van 114.997.

Er moet toch wel wat goeds tot stand zijn gebracht, om zulk een voortdurenden groei te kunnen bewerkstelligen. Beseffen wij ten volle de gelegenheden, welke deze orga-

nisatie den kinderen biedt? De overvloed uitstekend lesmateriaal, hetwelk op eenvoudige, doch doeltreffende wijze door ons Algemeen Hoofdbestuur van het Jeugdwerk wordt bijeengebracht en door het Zendings-Hoofdbestuur aan de behoeften onzer zending wordt aangepast, is zekerlijk een middel, waardoor de kinderen zich tot betere Kerkleden kunnen ontwikkelen, nuttiger en gelukkiger leden van het gezin en betere burgers zullen zijn.

Het doel van het Jeugdwerk is dan ook, geloof bij te brengen in God en in het Evangelie van Jezus Christus en het kind een gelegenheid te bieden, de Evangeliebeginselen toe te passen, voor hun omgeving juiste gewoonten te vormen, onzelfzuchtig te handelen en zich aangename manieren eigen te maken. Door het vervaardigen van nuttige en fraaie handwerken van oud materiaal wordt het kind zuinigheid en vlijt geleerd. Door het Eerste Presidentschap der Kerk werd aan het Jeugdwerk opdracht gegeven, om door het geven van werkzaamheden over den vrijen tijd van de kinderen der Kerk te waken. Kortom „Het Jeugdwerkprogramma is bestemd om te zorgen voor het onderwijzen der kinderen in de beginselen van het Evangelie door het algeheel uiting geven aan hun belangstelling voor lichaamsbeweging, handenarbeid, rhytmisch-, tooneel- en sociaal werk”.

Als ambtenaressen kunnen wij de onder onze leiding gestelde kinderen bestudeeren en door studie en gebedsvol denken de doeleinden van het Jeugdwerk door werkzaamheid toonen. Als ouders kunnen wij de juiste hulp, welke het Jeugdwerk biedt bij het opvoeden onzer kinderen, ten volle waardeeren. Mogen onze kinderen opgroeien om voorbeeldige Heiligen der laatste dagen te zijn is mijn oprechte wensch.

— Claire T. Murdock.

„GIJ ZULT ZE KENNEN”

PROFESSOR Irving Fisher, emeritus professor in de Econonomie, met wien drie en twintig zegsmannen op gezondheidsgebied samenwerkten, zag onlangs enkele statistieken, waarin het sterftecijfer der „Mormonen” werd vergeleken met dat van zes vreemde landen. Dit cijfer viel zeer ten gunste van de Heiligen der laatste dagen uit. Hun overlijdensgevallen ten gevolge van kanker-, nier- en zenuwziekten waren minder dan de helft van die van de andere landen.

„Welnu, Utah is een gezonde streek om te wonen”, zeide Prof. Fisher, „en daarom vergeleek ik het sterftecijfer der „Mormonen” met dat der niet-Mormonen in denzelfden staat. Het was 70 percent lager.

Ik geloof, dat ik de reden weet: Joseph Smith, oprichter van den godsdienst, schreef „een Woord van Wijsheid”, waarin hij voor zijn volgelingen verschillende regels vastlegde. Zij omvatten: geen alcohol, thee, koffie of tabak. Hier hebt u dus een massa-demonstratie van het gevolg van eenvoudig leven en ik begrijp, dat de „Mormoonsche” groep te respecteeren is voor het aantal krachtige oude menschen in die groep.”

In een der nummers van *Life*, een geïllustreerd tijdschrift met 800.000 abonneés en 1.000.000 kioskenkopers, werden zes pagina's gewijd aan de Kerk en het Voorzorgsplan. Naast de foto's verscheen het volgende:

„Washington (de regeering der Ver. Staten) glimlacht dankbaar voor hun opzienbarend Voorzorgsplan. Sinds de invoering er van twee jaar geleden werden 21.000 werklooze „Mormonen” aan regeeringssteun onttrokken; 30.000 anderen werden geholpen. Honderden tonnen voedsel, graan, kleeding en beddegoed worden in magazijnen opgeslagen, van waaruit dit alles onder de nooddruftigen wordt verdeeld”.

Waarom deze plotselinge belangstelling in de Kerk en haar leerlingen door vooraanstaande personen en de pers der wereld? Omreden de onverdraagzaamheid, de

kwezelachtigheid en onwetendheid der wereld, welke de waarheid zoo lang hebben tegengestaan, plaatsmaken voor de erkenning van des Meesters uitspraak: „Aan hun vruchten zult gij ze kennen”.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen wordt erkend, doordat zij een practische levensphilosophie onderricht. Ze schildert niet slechts de schoonheden van het hiernamaals, een leven over het graf en een verhooging, doch zorgt eveneens voor den mensch hier en nu en brengt hem een overvloediger leven. Ze geeft hem gezondheidsvoorschriften, welke hem vrijwaren van ziekte en lijden en hem een prachtigen ouden dag verzekeren; ze geeft hem een systeem, waaronder de vloek van armoede, de onzekerheid van werkloosheid, de euvels van steun worden verbannen en onafhankelijkheid, nijverheid, arbeidzaamheid en zelfrespect worden gevestigd.

Het is geen wonder, dat de Kerk in de laatste veertig jaar haar leden-tal heeft verdrievoudigd; en meer dan ooit te voren zal door het onderrichten van de zuivere en onbevleete leerstellingen van den Meester de Kerk een grooter erkenning blijven te beurt vallen en indien aan de beginselen wordt vastgehouden, zullen de Heiligen der laatste dagen gevrijwaard blijven voor de rampen, welke de wereld bedreigen.

Twintig jaar geleden werd onze boodschap met onverdraagzaamheid, kwezelachtigheid en vervolging ontvangen; heden wordt er door groote scharen redelijke mannen en vrouwen naar geluisterd, die oprecht van hart zijn en ons met vriendelijkheid en voorkomendheid behandelen.

De Kerk gaat voort! Haar vooruitgang zal niet worden belemmerd, omdat het de waarheid is — God's waarheid — en zooals de Schriften zeggen: „De waarheid zal u vrijmaken”. Vrij van wat? Van onwetendheid, ziekte en eventueelen dood.

Mogen wij aan de waarheid vasthouden, wanneer ze tot ons komt.

— L. P. Backman

EEN NIEUW GEBOD

door Oud. John P. Lillywhite

Voormalig President der Nederlandsche Zending.

Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander zult liefhebben. „Hierdoor zullen alle menschen weten, dat gij Mijne discipelen zijt”.

Dit was des Meesters laatste raad tot Zijn discipelen. Boven alles verlangde Hij, dat zij voor, doch eveneens na Zijn vertrek de eigenschappen van liefde en eerbied zouden ontwikkelen tot die mate, dat zij elkander konden liefhebben en voor elkander konden gevoelen, zooals Hij hen had liefgehad. Hij wist beter dan iemand anders de noodzakelijkheid en waarde van zulk een liefde, die onder Zijn volgelingen zou moeten bestaan en worden ontwikkeld en in het bijzonder onder hen, die Zijn werk na Zijn heengaan zouden moeten voortzetten. Hij besepte, dat zij dit dan alleen met succes en macht konden doen, wanneer zij met de sterke koorden der liefde en liefdevolle kameraadschap zouden zijn te zamen gebonden. Zij moesten eveneens leeren, elkander in rechtvaardigheid te steunen en te verdedigen en elkanders onvolmaaktheden met geduld en den geest van vergevingsgezindheid te dragen. „Hierdoor zullen alle menschen weten, dat gij Mijne discipelen zijt”. Hun liefde voor elkander, hun rein leven in woord en daad zou zeer duidelijk getuigen van het wondervolle evangelie, hetwelk zij moesten verkondigen, zoodat anderen, de deugd en oprechtheid van hun leven ziende, er toe zouden komen, evenals zij, getrouwe volgelingen van den Heere Jezus Christus te worden.

Hij deed aldus een beroep op hen: „Indien gij Mij liefhebt, zoo bewaart Mijne geboden”. En Zijn geboden waren onder meer, dat zij „elkander zouden liefhebben”. De apostel Johannes, die deze woorden van de lippen van den Heiland had vernomen, riep uit: „Geliefden indien God ons zoo liefhad, dienen ook wij elkander lief te hebben. Wij hebben Hem lief, omdat Hij eerst ons liefhad. Indien een mensch zegt: Ik

heb God lief en haat Zijn broeder, dan is hij een leugenaar; want wie niet liefheeft, dien hij heeft gezien, hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet heeft gezien? En dit gebod hebben wij van Hem, dat hij, die God liefheeft, ook zijn broeder liefheeft. Hierdoor zullen alle menschen weten, dat gij Mijne discipelen zijt”.

Het teeken van waar discipelschap is „liefde”. Jezus kende haar macht volkomen en in al Zijn leeringen, in iedere liefdedaad van Hem en in al Zijn uitspraken werd de liefde geopenbaard. Paulus begreep eveneens de deugd en de macht der liefde, want hij zeide: „Al ware het, dat ik de taal der menschen en der engelen sprake en de liefde niet hadde, zoo ware ik een klinkend metaal of luidende schel geworden.” Zoo zal het immer zijn, geen mensch kan Christus' evangelie prediken, tenzij de liefde van God in zijn hart brandt en hij kan de liefde Gods niet hebben, tenzij hij zijn medemenschen liefheeft. Daarom zullen u en ik in de bediening succes bereiken, naarmate wij deze eigenschap ontwikkelen en openbaren.

Indien u macht en invloed wilt verkrijgen en wilt, dat de menschen in u gelooven en u liefhebben, moet u eerst hen liefhebben. Het volgt als de nacht op den dag, dat liefde zekerlijk liefde zal oogsten en haat zekerlijk haat zal aankweken.

Wij hebben tegenover onze medemenschen een schuld en deze is, dat wij hen altijd het beste, dat wij hebben, moeten geven; geen somberheid en ontmoediging, doch blijdschap en hoop en moed.

„Gij zult den Heere uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uwe ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en groote gebod en het tweede, aan dit gelijk is: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de gansche wet en de profeten”. En Paulus zegt, dat het liefhebben van onzen naaste als ons-

zelveu de vervulling der gansche wet is.

Liefde is een onderwerp, waarover veel is gezegd en geschreven, beide in proza en in gezang, doch het onderwerp zal nimmer afgezaagd worden, zoolang de eeuwigheid duurt. Haar bestaan is juist zoo eeuwig als de Godheid zelf. In feite is het een der eigenschappen van den Vader, en is door Hemzelf op ons overgedragen. Indien de eene eigenschap boven de andere is verheven, dan is het zekerlijk de eigenschap der liefde. Ze is de grondslag van alle waar geluk in het sterfelijk leven en het grondbeginsel van alle toekomst-

„Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden”.

stig geluk en vreugde. Ze is de wortel van alle heilige beschikkingen en is de bouwstof, waarvan alle deugden worden gevormd. Ze is de hoedanigheid van den geest, waardoor de Heilige Geest werkt.

Jezus zelf zegt: „Zooals de Vader Mij liefheeft, zoo heb ik U lief” enz. Dat Hij in die liefde het hoogtepunt bereikte, door Zich zonder aarzelen op te offeren, getuigt het volgende:

Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden”. In deze door den Zoon gemaakte opoffering als een gave van den Vader kunnen

wij beseffen, welke hoogten dit beginsel kan bereiken.

Een zeker schrijver zegt ons, dat „de liefde voor het hart is, wat de zomer is voor het jaar — ze biedt de menschheid haar schoonste vruchten. Liefde is voor het leven wat de geur is voor de roos. Wordt de liefde verwijderd, dan is het leven geen leven meer — het wordt slechts een bestaan. De menschelijke ziel verlangt te worden bemind, zooals de plant haakt naar licht en warmte. De liefde beschermt. De liefde dient. De liefde verheft den geliefde. De liefde zoekt het welzijn van den geliefde” of zooals Paulus zegt: „De liefde werkt geen kwaad”. Deze gedachte kwam schoon tot uiting door de liefde, welke er ontstond tusschen Jonathan en David bij hun eerste ontmoeting. De geschiedenis staat opgeteekend in het eerste boek van Samuel en zegt ons dat „de ziel van Jonathan verbonden werd aan de ziel van David; en Jonathan nu en David maakten een verbond, dewijl hij hem liefhad als zijn ziel. En Jonathan deed zijnen mantel af, dien hij aan had en gaf hem aan David en ook zijne kleederen, ja, tot zijn zwaard toe en tot zijnen boog toe en tot zijnen gordel toe”. Dit liefdeverbond, hetwelk als het ware het leven van deze twee jonge mannen te zamen smolt, werd nimmer verbroken. Toen koning Saul jaloersch werd en het leven van David zocht, haastte Jonathan, de koningszoon, zich om David te waarschuwen en hielp hem uit de handen van den koning ontvluchten. Wellicht is het treffendst tooneel in het leven van deze twee wonderlijke vrienden wel dat, waarbij David den dood van zijn getrouwen en geliefden vriend betreurt, die in een oorlog met de Filistijnen is gevallen. Toen de treurmare David bereikte, scheurde hij zijn kleding en weende bitter en uitte temidden van zijn smart de woorden: „Hoe zijn de helden gevallen in het midden van den strijd. Jonathan is verslagen op uwe hoogten! Ik ben benauwd om uwentwil, mijn broeder Jonathan; gij waart mij zeer liefdelijk; uwe liefde was mij wonder-

(Zie vervolg blz. 283).

VERHANDELING OVER LEERSTELLINGEN

door Oud. Matthias F. Cowley

Vrije wil des menschen

KIEST U heden, wien gij dienen zult; maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.” (Jozua 24 : 15)

Deze schriftuurplaats is de uitspraak van een eeuwige wet. Ze is eeuwig als God zelf. Ze werd door de zonen en dochteren van God in hun voorsterfelijken staat genoten. Zij brachten ze met zich mede in dit sterfelijk bestaan en ze zal met hen de eeuwigheid ingaan.

Wij lezen in de *Paarl van Groote Waarde*: „Satan stond tegen Mij op en zocht den vrijen wil van den mensch te vernietigen, welken Ik, de Heere God, hem gegeven had”. (Mozes IV : 2-3) „En in den Hof van Eden gaf Ik den mensch zijnen vrijen wil”. (Mozes VII : 32) „En hun is het gegeven goed van kwaad te kunnen onderscheiden; daarom moeten zij voor zichzelf handelen”. (Mozes VI : 55)

Deze passages der Heilige Schriften zijn zeer duidelijk. Zij behoeven geen verderen uitleg. Zij leggen den nadruk op de waarheid, dat de vrije wil, door de onbelichaamde zonen en dochteren van God in hun voorsterfelijken staat genoten, in de sterfelijkheid weder aan hen werd geschonken. Hij werd aan Vader Adam en zijn onmiddellijk nageslacht in den Hof van Eden gegeven. Eveneens is hij aan alle volgende generaties overgedragen.

In de *Leer en Verbonden* verwijst de Heiland naar dit onderwerp. Sprekend aangaande Lucifer, zegt

Hij: „Hij rebelleerde tegen Mij, zeggende: Geef mij Uwe eer, dewelke Mijne macht is; en hij wendde eveneens een derde gedeelte der heirscharen des hemels van Mij af, omdat zij hunnen vrijen wil hadden”. (Afd. 29 : 36)

„Ziet, hier is de vrije wil van den mensch, omdat datgene wat van den beginne was, hun duidelijk is getoond en zij ontvangen het licht niet. Een ieder mensch, wiens geest het licht niet ontvangt, is onder verdoemenis”. (*Leer en Verbonden* 93 : 31-32)

Op geen plaats in de Schriften, hetzij in de vroegere, middeleeuwsche of moderne, kan een uitspraak worden gevonden, welke de leer van des menschen vrijen wil verwerpt of er onverschillig over spreekt. Wanneer tyrannen, heerschers over aardsche koninkrijken, hebben getracht, den vrijen wil van den mensch te knechten of teniet te doen, hebben zij ellende en smart over hun onderdanen gebracht. In zulke gevallen hebben de menschen in gerechtvaardigde waardigheid kunnen opstaan en met de hulp van God het juk der slavernij afwerpen.

„Opdat elkeen in leer en grondbeginsel betreffende de toekomst overeenkomstig den zekerlijken vrijen wil, dien Ik hem gegeven heb, moge handelen, opdat elkeen in den dag des oordeels voor zijne eigene zonden moge verantwoordelijk zijn; daarom is het niet recht, dat de eene mensch in slavernij bij den anderen zou zijn.” (*Leer en Verbonden* 101 : 78-79)

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Christus temidden van kleine kinderen ziet men op de voorpagina van dit nummer van *De Ster* afgebeeld. Toen werden de kleintjes tot Hem gebracht, opdat Hij hun de handen op het hoofdje zou leggen en hen zegenen.

De Heiligen der laatste dagen gelooven niet in een kinderdoop, doch zij gelooven in het volgen van het plan, door Christus zelf gegeven, toen Hij de kleintjes tot Zich liet komen en hen zegende, daar dezulken het Koninkrijk van God was.

ONZE VRAGENHOEK

Ten einde ook de lezers van *De Ster* in de gelegenheid te stellen, leering op te doen uit de beantwoording der vele vragen, welke ons steeds bereiken, werd deze Vragenhoek geopend. Het staat een ieder vrij, zijn bijdrage tot dezen Vragenhoek te geven. De redactie behoudt zich evenwel het recht voor, te beslissen, welke vragen hiervoor in aanmerking kunnen komen, zonder verplicht te zijn, hiervoor zijn redenen kenbaar te maken.

Dat in de toekomst deze bladzijde er toe zal bijdragen, een uitwisseling van gedachten te verkrijgen, is onze oprechte wensch. — De Redactie.

Wilt U alstublieft verklaren, wat Mormonisme is?

Antwoord: Mormonisme is het zuivere Evangelie van Jezus Christus, in zijn volheid op aarde hersteld. Als zoodanig is het een filosofie van eeuwigen vooruitgang, en behelst voor den mensch vanwaar hij kwam, waarom hij hier is en waar hij henen gaat. Voor dit aardsche leven omvat het een plan betreffende de waarheden voor 's-menschen lichamelijken, verstandelijken en geestelijken groei en geluk. Door volgens deze waarheden te leven, kan de mensch zijn zwakheden overwinnen en hinderpalen uit den weg ruimen en een volmaaktheid bereiken, zelfs zooals God volmaakt is.

Wat hebt U aan te bieden, hetwelk volgens U goed is voor de menschen?

Antwoord: Wij bieden het Evangelie van Jezus Christus aan, hetwelk onder een eeuwig plan voorziet in lichamelijke, verstandelijke en geestelijke gezondheid. Lichamelijke gezondheid wordt verkregen door het onderhouden van het Woord van Wijsheid, een beuzen aantal voorschriften voor de gezondheid en het tijdelijk welzijn van het menschdom. Verstandelijke gezondheid wordt verkregen door het ontwikkelen van een diepe liefde voor waarheid, waar ze te vinden is, welke liefde zich weerspiegelt in een vermaarde Mormoonsche spreuk: „De heerlijkheid Gods is intelligentie.” Geestelijke gezondheid is het deel van hen, die een zuiver begrip hebben van het Evangelieplan, welk plan den mensch een juiste waardeering voor het leven en zijn waarde geeft; voor gehoorzaamheid aan de wet van een reïne moreele standaard, waardoor de mensch bevrijd blijft van de ondeugden, waaraan gansche naties zijn ten onder ge-

gaan; door het onderhouden van de Tiendewet, welke den mensch helpt, zijn zelfzuchtigen aard te overwinnen; en ten laatste: door een volledig deelnemen in het gemeenschappelijk Kerkleven, hetwelk schitterende gelegenheden tot ontwikkeling en dienstbetoon biedt.

In welk opzicht verschilt Uw Kerk van de thans bestaande kerken?

Antwoord: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen beweert: dat zij goddelijk gezag heeft ontvangen om in deze laatste dagen voor God op aarde te handelen; dat de gemeenschap tusschen God en den mensch weder is hersteld en dat openbaring tot leiding van de Kerk zal blijven voortduren. Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de Kerk bestond, door den Heiland tijdens Zijn bediening op aarde opgericht. Wij onderrichten, dat de verordeningen, bediend door gezaghebbenden en de leeringen en verbonden van de Kerk eeuwig van aard zijn. Wij gelooven in de afzonderlijke persoonlijkheid van God den Vader, Zijn Zoon Jezus Christus en den Heiligen Geest. Wij gelooven, dat God de Vader onzer geesten is. Wij leeren, dat de mensch eeuwig kennis zal opdoen en vooruitgang zal maken; dat „zooals God nu is, de mensch kan worden”.

Wat verstaat men onder de benaming „Heiligen der laatste dagen”?

Antwoord: De leden van de herstelde Kerk van Jezus Christus worden „Heiligen der laatste dagen” genoemd; „laatste dagen” wordt gebruikt, ten einde hen van de heiligen der vroegere christelijke Kerk te onderscheiden. Een studie van de Schriften toont aan, dat de leden der oorspronkelijke Kerk „heiligen” werden genoemd.

De Mormonen vinden een weg

Vervolg van blz. 275

Dealers”, die beweerden, dat het opzeggen van den steun en hulp stooten waren tegen Roosevelt's administratie. Ik vroeg verschillenden Mormoonschen leiders er naar. Hettig ontkenden zij deze aanklacht en wezen er op, dat in November 1936 — toen het Voorzorgsplan reeds onderweg was — Utah met zijn 300,000 Mormonen naar verhouding de grootste meerderheid van stemmen aan Roosevelt gaf boven Landon, welke hij in eenig anderen staat had ontvangen buiten het Zuiden, behalve Nevada.

De hoop van iederen Mormoon, bij dit Voorzorgsplan betrokken is, dat te eeniger dage geen lichamelijk gezonde Heilige der laatste dagen afhankelijk zal zijn van regeeringssteun of particuliere liefdadigheid. In zijn ruim kantoor in het door marmeren zuilen ondersteunde Mormoonsche Kerkkantoor zeide de bescheiden Heber J. Grant: „Ons hoofddoel is om zooveel mogelijk een systeem te vestigen, waardoor de vloek van ledigheid zal worden teniet gedaan, de euvels van steun verbannen en nijverheid en zelf-respect weder onder het volk zullen worden gevestigd. Het doel der Kerk is de menschen te helpen om zichzelf te helpen.”

Als jongen was Heber Grant loopjongen voor een verzekering-

maatschappij. Nu is hij president van drie verzekeringmaatschappijen. Hij zag een groote spoorweglijn naar het westen aanleggen. Nu is hij een van de directeuren der spoorwegen. Hij is meer dan een groot godsdienstleider; hij is een van der natie bekwaamste zakenlieden. „Ik heb drie gidsen”, zeide hij, „reinheid, stiptheid en doorzettingsvermogen”.

„Wij gaan vooruit”, zeide Mr. Grant. „De dag zal komen, dat geen van ons volk meer van de regering afhankelijk zal zijn”.

Buiten het Kerkkantoor ontmoette ik op de schaduwrijke straat een aantal jonge Mormonen, die hun vrijen tijd gaven aan het Voorzorgsplan. Bij hen was ook een jongen, die op een der coöperatieve boerderijen selderij verbouwde. Tot nu toe was hij in zijn geboortestad Ogden niet in staat geweest, werk te vinden.

„Hoe vindt u het?” vroeg ik hem.

„Wel”, zeide hij, „het is moeilijk er aan te wennen, nadat je je heele leven in de stad hebt gewoond. Maar ik ga het steeds prettiger vinden. Ik zal er best komen!” En hij glimlachte een breede tevreden glimlach.

Wellicht glimlachte lang geleden een jonge Mormoon ook zoo, toen hij met ploegschaar en buks een vijandige wildernis overwon.

* * *

EEN GLIMLACH

Een glimlach kost niets, doch geeft veel. Zij verrijkt hen, die ontvangen, zonder den gever armer te maken. Hij duurt slechts een oogenblik, doch de herinnering er aan duurt soms eeuwig. Niemand is zoo rijk of machtig, dat hij er buiten kan, niemand zoo arm, of hij kan er rijk door gemaakt worden. Een glimlach schept geluk in het tehuis, bevordert een goeden gang van zaken en is het wachtwoord voor vriendschap. Hij brengt den vermoeide rust, schenkt den ontmoedigde kracht, den bedroefde zonnenschijn en is der natuur beste tegengif voor moeite. Toch kan hij niet worden gekocht, geleend of gestolen, want het is iets, dat voor niemand van waarde is, totdat hij wordt weggegeven. Sommige menschen zijn te vermoeid om tegen u te glimlachen. Geef hun er een van de uwe, want niemand heelt zoo hard een glimlach noodig als hij, die geen glimlach heeft weg te geven. — (Onbekend).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Bezoek aan de Nederlandsche Zending

Wederom genoten de leden in Nederland het voorrecht, de inspireerende woorden van Kerkleiders en bezoekers vanuit Utah en Washington D.C. te hooren en met hen kennis te maken. Vrijdagmiddag, 23 Juli j.l., kwamen Oud. en Zr. Matthias F. Cowley op bezoek. Denzelfden avond vertrok Zr. Cowley wederom naar Engeland, aangezien plichten haar daarheen riepen. Zondagmorgen kwamen bisschop Harold G. Reynolds, Kerksecretaris der zendingen en bisschop der 21e wijk in Salt Lake City en zijn dochter Marion aan. Zondagavond brachten Dr. en Zr. Edgar B. Bossard van Washington D.C. hun bezoek.

Over de zending werden speciale vergaderingen belegd. Zondagmorgen werd een speciaal Zondagsschool gehouden in de Overmaasche kerkzaal. Sprekers voor dien morgen waren Br. Matthias F. Cowley, Bisschop Harold G. Reynolds, Oud. W. J. Koldewijn, Zr. Marion Reynolds en president Murdock. De vertalers waren. Zr. J. A. Riet en Oud. P. B. Clayton. Zondagavond werd in de Rotterdamsche zaal een bijeenkomst belegd. Het zendingenkoor alsmede het Rotterdamsche koor voorzagen in muzikale bijdragen.

Maandagavond werd een speciale vergadering te Amsterdam gehouden. Sprekers voor deze vergadering waren Bisschop H. G. Reynolds, Zr. en Dr. Bossard, Zr. Reynolds en Oud. M. F.

Cowley. Het Amsterdamsche koor zong, terwijl Zr. C. T. Murdock enkele soli zong. Dergelijke bijeenkomsten werden eveneens op 26 Juli te Utrecht en 27 Juli te Den Haag gehouden.

Alle vergaderingen waren zeer goed bezocht en bewezen inspireerend en opbouwend te zijn.

Aangekomen

De laatste maand zijn de volgende zendingen vanuit Amerika aangekomen: Oud. Robert A. Tames van Salt Lake City, Utah; Ray C. Larsen van Logan, Utah; V. Max Powell van Provo, Utah en William J. Koldewijn van Ogden, Utah. Dit is Oud. Koldewijn's tweede zending in Nederland. De eerste werd ongeveer zeven jaar geleden vervuld.

Ontslagen

Oud. Joseph P. Lambert, die sinds Maart 1936 in Nederland arbeidzaam was, werd 25 Juli j.l. ontslagen, ten einde naar zijn tehuis in Burley, Idaho, terug te keeren. Oud. J. Paul Vorkink, sinds Mei 1936 in Holland werkzaam, werd 31 Juli j.l. eervol ontslagen en vertrekt weer naar Los Angeles, Californië.

Rectificatie

Onder de doopdienst, in *De Ster* van 15 Juli 1938 genoemd, is een naam foutief genoteerd. De juiste naam van een onzer doopelingen luidt: *Pieterijtje Post-Albronda*.

* * *

Een nieuw Gebod

(Vervolg van blz. 278)

lijker dan liefde der vrouwen." Voor mij is dit de schoonste hulde, welke ooit iemand zijn vriend kon geven.

Zij was de liefde, welke Jezus in Zijn leven jegens zijn discipelen openbaarde en Hij verlangde, dat zij zoo elkander zouden liefhebben. De Meester wist, dat het kenmerk van waar discipelschap liefde en dienstbetoon was en Hij gaf het voorbeeld van deze goddelijke eigenschappen — in Zijn eigen dienstbetoon. Hij stierf voor den mensch uit liefde voor den mensch, door Zijn eigen

leven aantoonend, dat men datgene, dat men niet liefheeft, niet juist kan dienen en dat men niet kan liefhebben, wat men niet juist dient. Uw succes in uw werk zal worden gemeten met de mate van liefde en dienstbetoon, welke hij daaraan wijdt. Uw kameraadschap zal aangenaam en een genoeg zijn naar de mate, waarmede u een ander liefhebt. Leef daarom zoo, dat men van u kan zeggen: „gij waart mij zeer liefelijk; uwe liefde was mij wonderlijker dan liefde van vrouwen”.

INTERESSANT ALLERLEI

ONLANGS WERD te Salt Lake City aangevangen met den bouw van een centraal magazijn ter waarde van f 900.000.— voor het Voorzorgsplan der Kerk. Het geheel zal vier gebouwen beslaan, voorzien van spoorweg, water, rioleering en bovengrondsche tunnelbediening; het zal worden benut als opslagplaats, distributie- en administratiecentrum voor het geheele Programma, terwijl het geheel voor enorme groote hoeveelheden ruimte biedt. De huidige gebouwen zullen voorzien zijn van een moderne, volledig uitgeruste inmakerij, een administratiekantoor, terwijl de kelder zal worden benut voor het opslaan der goederen, aardappelkuilen en wortelkelders, alsmede een centrale verwarming. In de toekomst zullen hieraan worden toegevoegd een koelinstallatie, werkplaatsen, hout- en kolenwerven en magazijnen voor het ontvangen van fruit.

Evenals met anderen Voorzorgsarbeit, zullen de personen, die hieraan medewerken, geen loon ontvangen, doch de verzekering, dat voor hun diensten de Kerk voor hen en hun families in tijden van nood zal zorgen.

VOOR HET STUDEEREN heeft men een geluidlooze piano en viool uitgevonden. Slechts de leerling en leeraar kunnen door middel van koptelefoons het spelen hooren.

IN HET SOVJET wol-laboratorium is het scheren van schapen door middel van chemicaliën toegepast. Door het geven van enkele dosissen der bestemde stoffen schudden de schapen de wol af en zien juist zoo kaal, alsof ze geschoren waren. Indien de dosis klein was, kwam de fijnere wol er af, indien grooter, dan verscheen zoowel de fijne als grovere wol.

MEN HEEFT GESCHAT, dat een roodborstje gemiddeld 68 wormen per dag eet. Ernest Thompson zegt, dat eens een roodborstje, hetwelk niets te doen had, terwijl zijn maatje op haar eieren zat, zes nesten bouwde.

GEWIJZIGDE abonnementsprijs van „DE STER”

Met ingang van 1 AUGUSTUS 1938 is de prijs van „DE STER” gewijzigd als volgt:

f 0.50 per 3 maanden

f 1.— per half jaar

f 2.— per jaar

Deze nieuwe prijs geldt **niet** voor de thans nog loopende abonnementen, doch zal eerst met het abonnement voor het **komende jaar** van kracht zijn.

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar

AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376